

dette ærede Medlems egen offentlige Op-træden, ikke berettiger eller kvalificerer dette ærede Medlem til at blande sig i et Mellemværende som det foreliggende, der jo ikke i ringeste Maade vedkommer det ærede Medlem fra Ringkøbing.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg skal ganske overlade til Offentligheden at dømme i denne Sag.

Chr. Reventlow: Jeg tillod mig forleden en Kritik af det Afrustningsforslag, der er stillet fra Socialdemokratiets Side, og den Kritik, jeg da fremsatte, er ikke paa noget Punkt blevet omstødt — ja, jeg maa maaske dog sige med Undtagelse af, at det ærede Medlem fra Valby (Hyller) enten under Indtrykket af stor Sagskundskab eller paa Grund af klimatiske Forhold fandt, at alt, hvad jeg havde sagt, var noget Vrøvl. Men med den Undtagelse er der ikke indvendt noget af Vægt mod min Kritik.

Derimod er der fra Socialdemokratiets Side fremsat en Del Betragtninger, som vi ville faa at se gaa igen og gaa igen ude i Agitationen rundt om i Landet. Til den Slags hører den Bemærkning, som det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) fremsatte om, at han ikke kunde forstaa, at de, der vilde have et Forsvar her i Landet, ikke selv kunde regne sig til, at Danmark jo aldeles intet kunde udrette overfor en Stormagt, og han tilføjede, at enhver kan dog se, at 2½ Mill. Mennesker intet kunne stille op mod det, som f. Eks. 60 Mill. kunne præstere. Det kunne vi nu meget godt se; men det er det ærede Medlem, der ikke tager Skridtet fuldt ud og tager det med, som vi andre tage med i vor Betragtning. Det, det nemlig i denne Forbindelse kommer an paa, er ikke et Forholdstal som det, det ærede Medlem stiller op, men Spørgsmaalet om, hvad vi kunne udrette overfor, hvad en anden Magt i et givet Øjeblik kan anvende mod os. Og det er noget ganske andet end det Forhold, det ærede Medlem omtalte. Det gælder sikkert for os — det vise alle Erfaringer —, at det farligste Tidspunkt for en neutral Stat er en Krigs Begyndelse. Kunne vi holde vor neutrale Stilling i Begyndelsen af en Krig, vil Faren efterhaanden blive mindre. Det er

det, der kræves af os, og her overfor staaer det Faktum, at det, man fra anden Side kan anvende mod os ved Begyndelsen af en Krig, altid vil være en begrænset Styrke.

Der blev sagt af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), at det Afrustningsforslag, Socialisterne havde indbragt her i Tinget, havde faaet Anerkendelse fra andre Lande; Socialdemokratiet i andre Lande havde udtalt sin levende Glæde over dette Forslags Fremkomst. Det maa vel være en Trøst for, at de ikke have mødt en saadan Glæde her i Landet. Jeg har imidlertid her liggende for mig disse Udtalelser, disse Udtryk for den Glæde, hvormed dette Forslag er mødt af Socialdemokratiet i Udlandet. Naar man ser disse Svar, som fra Udlandets Socialdemokrati ere givne paa en Henvendelse fra Socialdemokratiet i Danmark om at udtale sig om dette Afrustningsforslag, synes jeg egentlig ikke, at de ere saa særlig opløftende for Socialdemokraterne herhjemme. Der findes en Udtalelse fra Det internationale socialistiske Bureau i Bryssel, som det kaldes, hvor det bl. a. siges, at de danske Socialdemokrater ved deres Forslag om Afrustning have handlet i Overensstemmelse med det Hverv, de have faaet af Internationale, men læser man videre i denne Udtalelse, der er fremsat af Det internationale socialistiske Bureau, ser man i Modsætning til alle de Udtalelser, vi have hørt her i Folketinget om, at der ikke mere er Krigsfare her i Verden, at Krigsfaren er der, og det udtales endog med stor Styrke. Det hævdes, at til Trods for de Anstregelser, der gøres for at undgaa Krigsfare, „maa vi henvise til, at Faren for Freden vedblivende bestaar“ osv. Det forekommer mig, at naar de Herrer drage den Slags Udtalelser frem her, skulde deres øvrige Udtalelser jo dog være i Overensstemmelse med dem, i Stedet for at give os andre Lejlighed til at dokumentere, at de ere ganske stridende mod hinanden.

Ser man paa de to andre Svar, Socialdemokraterne have faaet — det ene stammer fra den bekendte franske radikale Socialist Vaillant, og det andet fra den bekendte tyske Socialist Kautsky — saa ser man, at begge disse selvfølgelig sige, at de ere fornøjede med, at man her i Danmark har stillet et saadant Forslag, men de sige videre begge to, at det er Danmarks særlige Forhold, der gøre, at saadanne Forslag overhovedet kunne stilles op. Og man ser ikke i et eneste af de Svar, der saaledes ere indløbne fra Ud-